

ของขวัญล้ำค่าแด่คุณยาย

ปลายปี พ.ศ. ๒๕๑๐ วันนั้นเป็นวันคล้ายวันเกิดของคุณยาย นายไชยบูลย์ สุทธิผล (ต่อไปนี่ข้าพเจ้าจะเรียกท่านว่า “หลวงพ่ของเรา”) ราลึกลึงพระคุณอันล้นเหลือของคุณยายที่เมตตาอบรมสั่งสอนธรรมปฏิบัติให้ คอยให้กำลังใจและเอาใจใส่ความเป็นอยู่ต่าง ๆ เหมือนเป็นญาติผู้ใหญ่ เรียกว่า เป็นทั้งครู เป็นทั้งพ่อและแม่ไปด้วยในตัว หลวงพ่อของเราจึงได้มอบของขวัญวันเกิดที่คุณยายคาดหวังและต้องการมากที่สุด ท่านรอรจนกระทั่งเสร็จสิ้นการสอนธรรมปฏิบัติประจำวันลง ศิษย์ทั้งหลายต่างพากันกลับไปแล้ว เหลือหลวงพ่ของเรานั่งอยู่ต่อหน้าคุณยาย กล่าวสัจจาธิษฐานว่า

“ขออยู่เป็นโสดประพฤติพรหมจรรย์ ไม่ยินดีในเบญจกามคุณ ไปจนตลอดชีวิต” คุณยายรับทราบด้วยความชื่นใจ ไม่เสียแรงที่ท่านสั่งอบรมสั่งสอนมาเป็นแรมปี

วันต่อมา เมื่อสมาชิกของหมู่คณะได้ทราบข่าว ต่างพากันอนุโมทนาโดยทั่วหน้า ยิ่งกว่านั้นในบรรดาเหล่าศิษย์ที่เป็นคนโสด ยังเกิดกำลังใจเกิดศรัทธาอันมหาศาลที่จะกระทำตามอย่าง เพราะต่างก็คิดเรื่องนี้กันอยู่ในใจแล้ว เพียงแต่ไม่มีความมั่นใจกล่าวว่าเป็นคำพูดออกมา เพราะเกรงอุปสรรคไปต่าง ๆ เมื่อมีผู้นำเกิดขึ้นดังนี้ แต่ละคนก็เข้มแข็งกล้าหาญขึ้น เตรียมตัวเตรียมใจที่จะประพฤติพรหมจรรย์ตามไปด้วย

เรื่องการเป็นหัวหน้ากระทำกุศลกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งเป็นคนแรกดังนี้ คุณยายท่านเรียกคนทำนั้นว่า “ผู้นำบุญ หรือ ต้นบุญ” หลวงพ่อของเราเป็นต้นบุญของหมู่คณะในเรื่องเนกขัมมบารมีทีเดียว เป็นต้นบุญตั้งแต่ครั้งยังเป็นฆราวาสโน้น เมื่อยี่สิบปีเศษมาแล้ว

พอปีถัดมา พ.ศ. ๒๕๑๑ วันคล้ายวันเกิดของคุณยายปีนี้ มีสมาชิกให้ของขวัญพิเศษต่อคุณยายอย่างหลวงพ่อบุญของเราเพิ่มขึ้นอีกถึง ๗ คน มีนายเผด็จ ผ่องสวัสดิ์ (ที่ข้าพเจ้าจะเรียกต่อไปนี้ว่า “หลวงพ่อบัณฑิตใจ”) เป็นหัวหน้า

ในปี พ.ศ. ๒๕๑๒ เป็นปีที่ ๓ จำนวนศิษย์ที่ขอประพาศิพรมจรรย์เพิ่มจำนวนขึ้นอีกหลายคน เฉพาะปีนี้มีพิเศษอยู่ ๒-๓ ราย คือเป็นคนมีครอบครัวแล้ว ก็ตั้งสัตยาธิษฐานกับเขาด้วย ไม่ใช่เรื่องประพาศิพรมจรรย์ เพราะมีชีวิตครองเรือนไปเสียแล้ว ก็ตั้งสัจจะกันด้วยเรื่องอื่น ที่ตนคิดขึ้นเองตามกำลังใจ กำลังศรัทธาที่เกิดขึ้น อย่างรายข้าพเจ้า ผู้เรียบเรียงประวัติของคุณยายอยู่นี้ ก็ตั้งสัจจะกับหมู่คณะด้วย ข้อความที่นำมาตั้งคือ “เมื่อวัดที่เราสร้างขึ้นเรียบร้อยแล้ว ข้าพเจ้าจะถือเพศเป็นอุบาสิกเหมือนคุณยาย”

ที่ไม่ตั้งสัจจะกระทำทันทีเหมือนคนอื่น ๆ เพราะมีบุตรธิดา ยิ่งเล็ก ๆ ทั้งนั้น ต้องทำมาหากินเลี้ยงเขาให้โตด้วย และต้องใช้เวลาอธิบายน้อมนำใจสามีให้เห็นดีเห็นงามทางศาสนาด้วย เวลาข้าพเจ้าบวชเป็นชี เขาจะได้อนุโมทนาเต็มที